

3. neděle velikonoční C

*Více je třeba poslouchat Boha než lidi.
(Sk 5,29)*

První čtení

Skutky apoštolů 5,27b-32.40b-41

Velekněz začal apoštoly vyslychat: "Přísně jsme vám přece přikázali, že v tom jménu už nesmíte učit. Přesto však Jeruzalém je plný toho vašeho učení a chcete na nás přivolat pomstu za krev onoho člověka." Ale Petr a ostatní apoštolové na to řekli: "Více je třeba poslouchat Boha než lidi. Bůh našich otců vzkřísil Ježíše, když vy jste ho pověsili na dřevo a zabili. Ale Bůh ho povýšil po své pravici jako vůdce a spasitele, aby Izraeli dopřál obrácení a odpuštění hříchů. A my jsme svědky těchto událostí, stejně i Duch svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají." Dali apoštoly zbičovat a zakázali jim mluvit ve jménu Ježíšově. Pak je propustili a oni odcházeli z velerady s radostí, že směli pro to jméno trpět příkoří.

Druhé čtení

Zjevení 5,11-14

Já, Jan, měl jsem vidění a uslyšel jsem hlas velkého množství andělů (shromážděných) kolem trůnu, bytostí a starců – bylo jich na milióny a stamilióny – a volali silným hlasem: "Beránek, který byl zabit, si zaslouží, aby přijal moc, bohatství, moudrost a sílu, čest, slávu i chválu!" A všechno tvorstvo na nebi, na zemi, v podsvětí i na moři, a vše, co je v nich, jsem slyšel volat: "Tomu, který sedí na trůně, i Beránkovi přísluší chvála, čest, sláva i moc na věčné věky!" Tu ony čtyři bytosti přidaly: "Amen!" a starci padli na tvář a poklonili se.

Evangelium

Jan 21,1-14

Ježíš se znovu zjevil svým učedníkům, (a to) u Tiberiadského moře. Zjevil se takto: Byli pohromadě Šimon Petr, Tomáš zvaný Blíženec, Natanael z galilejské Kány, synové Zebedeovi a ještě jiní dva z jeho učedníků. Šimon Petr jím řekl: "Půjdu lovit ryby." Odpověděli mu: "I my půjdeme s tebou." Vyšli tedy a vstoupili na loď, ale tu noc nic nechytily. Když už nastávalo ráno, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. Ježíš se jich

zeptal: "Dítky, nemáte něco k jídlu?" Odpověděli mu: "Nemáme." On jim řekl: "Hod'te síť na pravou stranu lodi, a najdete." Hodili ji tedy, a nemohli ji už ani utáhnout pro množství ryb. Tu onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: "Pán je to!" Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil přes sebe svrchní šaty – byl totiž oblečen jen nalahko – a skočil do moře. Ostatní učedníci došli s lodí – nebyli od země daleko, jen tak asi dvě sté loket, a táhli síť s rybami. Když vystoupili na zem, viděli tam žhavé uhlí a na něm položenou rybu a (vedle) chléb. Ježíš jim řekl: "Přineste několik ryb, které jste právě chytili." Šimon Petr vystoupil a táhl na zem síť plnou velkých ryb, (bylo jich) stotřiapadesát. A přesto, že jich bylo tolik, síť se neprotrhla. Ježíš je vyzval: "Pojďte snídat!" Nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: "Kdo jsi?" Věděli, že je to Pán. Ježíš přistoupil, vzal chléb a dal jim, stejně i rybu. To bylo už potřetí, co se Ježíš zjevil učedníkům po svém zmrtvýchvstání.

K zamyšlení

"Jdu lovit ryby" – říká Petr a ostatní učedníci jdou s ním. A co by měl jiného člověk dělat? Velikonoce skončily. Je tu každodenní realita všedního dne. Učedníci jdou lovit ryby; my jdeme zpět do práce, do školy. Každý nadále loví v moři svého každodenního života... jako učedníci! A tuto noc nechytí nic. Stojí zde s prázdnýma rukama. Zkušenost marnosti. Námaha k ničemu! Nadarmo se lopotili! Kdo z nás to nezná? To je každodenní realita. Tehdy i dnes.

A pak přijde otázka: Máte něco k jídlu? – To je otázka namířená na nás, zda máme z čeho žít – z čeho můžeme skutečně žít. A oni odpoví: Ne! Nemáme nic: prázdné chudé ruce, hladové žaludky, toužící srdce. Nemáme nic. Nic, co by utišilo náš hlad. Nic, co by ozářilo naši temnotu. Nic, co by vyplnilo naši prázdnotu. Ale on říká: Rozhodte sítě! To znamená: Jděte ještě jednou do práce! Jděte do marnosti, do neúspěchu. Jděte – jak vám to já říkám. A pak se stane zázrak naplnění. Z marnosti se stane zkušenost naplnění.

Evangelium útěchy. Jak často je obtížné věřit v každodenním životě. Zkušenost marnosti nás skličuje, rezignujeme nebo se hněváme. Cítíme, že často se zapomeneme v bezvýznamném hašteření, hádce nebo klevetění a tím promarníme čas místo toho, abychom si kladli důležité životní otázky.

A právě zde stojí Ježíš a zve nás. Říká: Nezáleží na vás, ale na vašich nápadech a konceptech! Záleží na tom, jestli necháte vzkříšeného vstoupit do svých životů. Tedy: Nemusíte to dělat. Já vám to daruji – nečekaně, nezaslouženě, bez zásluhy. Neexistuje žádný obraz velikonoce, který by ukazoval vzkříšeného Krista bez jeho ran. Může to být snad znamení tajemství, že velikonoce zviditelňují všechny rány? Bolesti a zranění nemohou jen tak "zmizet" (marnosti našeho života nemůžeme ignorovat), ale skrze velikonoční tajemství se rozzáří, dostanou nový rozměr. Kristus nás zve, abychom slavili velikonoce nadále ve svých vlastních životech. Obdarovává nás svou vlastní přítomností, která nás posiluje a dává nám sílu. "Vezměte a jezte!"

(Wilhelm Benning)

3. neděle velikonoční C

Více je třeba poslouchat Boha než lidi.
(Sk 5,29)

První čtení

Skutky apoštolů 5,27b-32.40b-41

Velekněz začal apoštoly vyslychat: "Přísně jsme vám přece přikázali, že v tom jménu už nesmíte učit. Přesto však Jeruzalém je plný toho vašeho učení a chcete na nás přivolat pomstu za krev onoho člověka." Ale Petr a ostatní apoštolové na to řekli: "Více je třeba poslouchat Boha než lidi. Bůh našich otců vzkřísil Ježíše, když vy jste ho pověsili na dřevo a zabili. Ale Bůh ho povýšil po své pravici jako vůdce a spasitele, aby Izraeli dopřál obrácení a odpuštění hříchů. A my jsme svědky těchto událostí, stejně i Duch svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají." Dali apoštoly zbičovat a zakázali jim mluvit ve jménu Ježíšově. Pak je propustili a oni odcházeli z velerady s radostí, že směli pro to jméno trpět příkoří.

Druhé čtení

Zjevení 5,11-14

Já, Jan, měl jsem vidění a uslyšel jsem hlas velkého množství andělů (shromážděných) kolem trůnu, bytostí a starců – bylo jich na milióny a stamilióny – a volali silným hlasem: "Beránek, který byl zabit, si zaslouží, aby přijal moc, bohatství, moudrost a sílu, čest, slávu i chválu!" A všechno tvorstvo na nebi, na zemi, v podsvětí i na moři, a vše, co je v nich, jsem slyšel volat: "Tomu, který sedí na trůně, i Beránkovi přísluší chvála, čest, sláva i moc na věčné věky!" Tu ony čtyři bytosti přidaly: "Amen!" a starci padli na tvář a poklonili se.

Evangelium

Jan 21,1-19

Ježíš se znovu zjevil svým učedníkům, (a to) u Tiberiadského moře. Zjevil se takto: Byli pohromadě Šimon Petr, Tomáš zvaný Blíženec, Natanael z galilejské Kány, synové Zebedeovi a ještě jiní dva z jeho učedníků. Šimon Petr jím řekl: "Půjdu lovit ryby." Odpověděli mu: "I my půjdeme s tebou." Vyšli tedy a vstoupili na loď, ale tu noc nic nechytily. Když už nastávalo ráno, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. Ježíš se jich zeptal: "Dítky, nemáte něco k jídlu?" Odpověděli mu: "Nemáme." On jim řekl: "Hod'te síť na pravou stranu lodi, a najdete." Hodili ji tedy, a nemohli ji už ani utáhnout pro množství ryb. Tu onen

učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: "Pán je to!" Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil přes sebe svrchní šaty – byl totiž oblečen jen nalahko – a skočil do moře. Ostatní učedníci došli s lodí – nebyli od země daleko, jen tak asi dvě sté loket, a táhli síť s rybami. Když vystoupili na zem, viděli tam žhavé uhlí a na něm položenou rybu a (vedle) chléb. Ježíš jim řekl: "Přineste několik ryb, které jste právě chytili." Šimon Petr vystoupil a táhl na zem síť plnou velkých ryb, (bylo jich) stotřiapadesát. A přesto, že jich bylo tolik, síť se neprotrhla. Ježíš je vyzval: "Pojďte snídat!" Nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: "Kdo jsi?" Věděli, že je to Pán. Ježíš přistoupil, vzal chléb a dal jim, stejně i rybu. To bylo už potřetí, co se Ježíš zjevil učedníkům po svém zmrtvýchvstání. Když posnídali, zeptal se Ježíš Šimona Petra: "Šimone, (synu) Janův, miluješ mě více než ti zde?" Odpověděl mu: "Ano, Pane, ty víš, že tě miluji." Ježíš mu řekl: "Pas mé beránky." Podruhé se ho zeptal: "Šimone, (synu) Janův, miluješ mě?" Odpověděl mu: "Ano, Pane, ty víš, že tě miluji." Ježíš mu řekl: "Pas moje ovce." Zeptal se ho potřetí: "Šimone, (synu) Janův, miluješ mě?" Petr se zarmoutil, že se ho potřetí zeptal: "Miluješ mě?", a odpověděl mu: "Pane, ty víš všechno – ty víš, že tě miluji." Ježíš mu řekl: "Pas moje ovce! Amen, amen, pravím ti: Dokud jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodils, kam jsi chtěl. Ale až zestárneš, vztáhneš ruce, a jiný tě přepásá a povede, kam nechceš." To řekl, aby naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A po těch slovech ho vyzval: "Následuj mě!"

K zamyšlení

"Jdu lovit ryby" – říká Petr a ostatní učedníci jdou s ním. A co by měl jiného člověk dělat? Velikonoce skončily. Je tu každodenní realita všedního dne. Učedníci jdou lovit ryby; my jdeme zpět do práce, do školy. Každý nadále loví v moři svého každodenního života... jako učedníci! A tuto noc nechytí nic. Stojí zde s prázdnýma rukama. Zkušenost marnosti. Námaha k ničemu! Nadarmo se lopotili! Kdo z nás to nezná? To je každodenní realita. Tehdy i dnes. A pak přijde otázka: Máte něco k jídlu? – To je otázka namířená na nás, zda máme z čeho žít – z čeho můžeme skutečně žít. A oni odpoví: Ne! Nemáme nic: prázdné chudé ruce, hladové žaludky, toužící srdce. Nemáme nic. Nic, co by utišilo náš hlad. Nic, co by ozářilo naši temnotu. Nic, co by vyplnilo naši prázdnotu. Ale on říká: Rozhodte sítě! To znamená: Jděte ještě jednou do práce! Jděte do marnosti, do neúspěchu. Jděte – jak vám to já říkám. A pak se stane zázrak naplnění. Z marnosti se stane zkušenost naplnění.

Evangelium útěchy. Jak často je obtížné věřit v každodenním životě. Zkušenost marnosti nás sklíčuje, rezignujeme nebo se hněváme. Cítíme, že často se zapomeneme v bezvýznamném hašteření, hádce nebo klevetění a tím promarníme čas místo toho, abychom si kladli důležité životní otázky.

A právě zde stojí Ježíš a zve nás. Říká: Nezáleží na vás, ale na vašich nápadech a konceptech! Záleží na tom, jestli necháte vzkříšeného vstoupit do svých životů. Tedy: Nemusíte to dělat. Já vám to daruji – nečekaně, nezaslouženě, bez zásluhy. Neexistuje žádný obraz velikonoc, který by ukazoval vzkříšeného Krista bez jeho ran. Může to být snad znamení tajemství, že velikonoce zviditelňují všechny rány? Bolesti a zranění nemohou jen tak "zmizet" (marnosti našeho života nemůžeme ignorovat), ale skrze velikonoční tajemství se rozzáří, dostanou nový rozměr. Kristus nás zve, abychom slavili velikonoce nadále ve svých vlastních životech. Obdarovává nás svou vlastní přítomností, která nás posiluje a dává nám sílu. "Vezměte a jezte!"

(Wilhelm Benning)